

Sfat fratesc Sibiu – 22 august 2009

Vă salut pe toți în Numele scump al Domnului Isus Hristos! Pentru mine este ceva deosebit să fiu doar cu frații și sper ca cineva să facă o fotografie bună a acestei adunări, care, apoi să se poată folosi în unele din broșuri. Lucrul acesta nu s-a întâmplat nicăieri pe pământ, în nicio țară. Câteodată sunt 2, 3, 12, 20, 35, dar niciodată nu am avut așa mulți frați care împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu v-a binecuvântat pe voi și această țară într-un mod deosebit și ar trebui să fiți deosebit de recunoscători pentru acest lucru.

Eu vă spun „Bun venit!” în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Am spus „Bun venit!” și fratelui Miro din Slovacia, îl binecuvântăm și-l întâmpinăm într-un mod deosebit.

Acum vom împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu. Voi știți că noi nu spunem povești, noi predicăm doar Cuvântul lui Dumnezeu și e atât de important ca pentru fiecare subiect să te întorci la Scriptură. În ultimul timp, sunt multe doctrine și învățături noi, așa cum ați auzit.

În ultima călătorie am fost în Africa de Est, apoi am continuat călătoria prin Mauritius și Madagascar și m-am întors în Johannesburg, Africa de Sud. Am avut adunări extraordinare. Dar, chiar înainte să plec în această călătorie, am primit un mesaj pe e-mail, de la un frate din Statele Unite, care călătorea prin anumite țări africane. Și el predica că Domnul a venit deja. M-am întristat, pentru că eu am avut adunări mari în aceeași țară și același oraș. Vă voi citi câteva rânduri din ceea ce predică și învață el. Pentru el părea atât de important, că mi-a trimis-o și mie: „A doua venire a trecut. Noi trebuie să ne schimbăm modul de a gândi, ca să înțelegem și să vedem aceste adevăruri. Noi am văzut învierea, am văzut schimbarea trupului, am văzut răpirea, am văzut strângerea noastră în văzduh, am văzut slujba lui Moise și Ilie, am văzut necazul cel mare. Noi am văzut cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, toate sunt în spatele nostru. Noi suntem în veșnicie”. Am vrut s-o rup imediat, dar am păstrat-o ca să vedeți ce fel de învățături circulă în cadrul mesajului. Este imposibil să înțelegi ceea ce predică și ce învață acești oameni.

Orice învățatură din Cuvântul lui Dumnezeu este în legătură cu realitatea și fiecare învățatură are sens, dar toate aceste interpretări n-au niciun sens. Eu am cele trei afirmații ale fratelui Branham, tipărite. Pe 27 aprilie 1961 fratele Branham a spus: „Există trei veniri ale lui Hristos. Prima dată El a venit să-Și răscumpere Mireasa. Apoi vine a doua oară, la Răpire, să-Și ia Mireasa și apoi vine din nou pentru Împărăția de o mie de ani, cu Mireasa”.¹ Aceasta este învățatura biblică

¹ „Există trei veniri ale lui Hristos. El a venit o dată să-Și răscumpere Mireasa. El vine apoi, la răpire, să-Și ducă Mireasa. El vine din nou, în Împărăția de o mie de ani, cu Mireasa Lui”. 18.03.1962 – predică „Cuvântul vorbit este sămânța originală”

sănătoasă și asta vrem să cunoaștem și să-i învățăm pe alții. De aceea, dragii mei frați, aveți și voi o mare răspundere: să rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu.

De câte ori a accentuat fratele Branham că a fost de ajuns să se schimbe doar un cuvânt și atunci a avut loc căderea în Grădina Eden... Fiecare Cuvânt a lui Dumnezeu trebuie lăsat acolo unde este. Apoi sunt unii care folosesc cuvântul „descoperire”, pentru că fratele Branham a spus că răpirea este o descoperire... și el a spus-o chiar de trei ori una după alta². Dar, fiecare descoperire care vine din Cuvântul lui Dumnezeu este în legătură cu realitatea. Dacă citiți în capitolul 1 din Apocalipsa, este scris „Descoperirea lui Isus Hristos”. „Apocalipsa” înseamnă descoperire. Dacă acoperiți ceva *în acest fel*, nu știți ce este dedesubt, dar dacă luați la o parte ceea ce acoperea, este descoperit. Nu este o teorie, e ceva real.

Dar sunt atât de multe lucruri înțelese greșit pentru că acești oameni nu duc afirmațiile fratelui Branham înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu. Totul trebuie dus înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu ca să înțelegem cu exactitate ce a vrut el să spună. Și de aceea o spun în toată lumea: mesajul acestui ceas este Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp este mesajul acestui ceas. Nu poți să faci din acestea două lucruri diferite. Și acest lucru îl împărtășim cu toți credincioșii din toate țările, în toată lumea.

Dumnezeu face totul conform Cuvântului Său. În special când este vorba de acest subiect al revenirii Domnului Isus Hristos, trebuie să înțelegem că va fi o realitate. Același Isus care a fost luat din mijlocul nostru la cer - Luca 24:50, Fapte 1:9-11: „...*Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”. Astfel înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu, că și cuvântul „arătare”, este același cuvânt folosit și pentru prima și pentru a doua venire. În 2 Timotei 1:10, citim despre prima venire a lui Hristos. 2 Timotei 1:10: „*dar care a fost descoperit acum prin arătarea Mântuitorului nostru Hristos Isus, care a nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea, prin Evanghelie*”. Și apoi în versetul 11 citim: „*Propovăduitorul și apostolul ei am fost pus eu și învățător al neamurilor*”.

Deci, scumpi frați, Dumnezeu v-a pus pe voi. Sunt multe slujbe în Trupul lui Hristos. Și slujba voastră este la fel de importantă ca și a mea și a fraților noștri. Eu nu pot fi acolo unde sunteți voi, eu nu pot face ce puteți face voi, dar voi aveți locul vostru în Trupul lui Isus Hristos. Și în special în această vreme când vedem semnele timpului... Acum, chiar și orbii pot simți că suntem la sfârșitul timpului de har. Totul este atât de clar. Dacă priviți la Ierusalim, în orice loc ați privi, vedeți prorociile biblice împlinindu-se. Eu folosesc aceleași texte din Scriptură în toată

² „Dar pentru Biserică, pentru Mireasă, răpirea este o descoperire. Ei îi este descoperit. Adevărata Mireasă a lui Hristos va aștepta acea descoperire a răpirii”. 4.12.1965 – predica „Răpirea”

lumea: Matei 24:33, Marcu 13:29, Luca 21:29-31 – „Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci știți ... ridicați-vă privirile în sus”.

Deci, răspunderea noastră este să învățăm toate neamurile. Dar înainte ca Domnul nostru să dea această însărcinare ca să învățăm toate neamurile, El a folosit 40 de zile ca să-i învețe pe ucenicii Săi. Să-i învețe întâi pe ei, ca ei, la rândul lor să-i învețe pe alții. De acest lucru avem noi nevoie astăzi. Întâi să avem descoperire divină, să fim învățați de Domnul prin Duhul Sfânt, să știm sigur că ceea ce învățăm este adevărul și apoi se aplică 2 Timotei 2:1-2. Citim 2 Timotei 2 :1 și 2: „*Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus. Și ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții*”. Voi sunteți acești oameni de încredere cărora li s-a încredințat acest Cuvânt sfânt al lui Dumnezeu, ca voi, la rândul vostru să-i învățați pe alții. Acesta este scopul lui Dumnezeu cu slujbele. Nu fiecare este un proroc, nu fiecare este un apostol, dar aici apostolul Pavel spune, adresându-se colaboratorilor săi, fraților săi, ca ei să învețe pe alții în același fel cum au fost ei învățați. Deci fraților, aceasta este situația voastră. Mai întâi voi primiți învățăturile din Cuvântul lui Dumnezeu și apoi împărtășiți aceste învățături cu adunările.

Dacă mergem în special la 1 Timotei 3, aici în versetele 14 și 15 avem un cuvânt foarte important adresat celor ce împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu cu alții. 1 Timotei 3:14-15: „*Îți scriu aceste lucruri cu nădejdea că voi veni în curând la tine. Dar dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului Celui viu, stâlpul și temelie adevărului*”. Iubiți frați, aceasta vi se adresează vouă. Mai întâi noi, cei care predicăm, trebuie să știm cum trebuie să ne purtăm în casa Dumnezeului Celui viu. Înainte să așteptăm de la biserică, de la adunările locale, noi, ca frați slujitori, trebuie să știm cum să ne purtăm. Noi trebuie mai întâi să ne găsim locul în slujba pe care a rânduit-o Dumnezeu pentru noi și după aceea putem fi folosiți ca să-i învățăm pe alții. Și apoi ne vom respecta unii pe alții și vom respecta slujba pe care a dat-o Dumnezeu diferiților frați.

Dacă citim în Timotei și în Tit, este scris în special celor ce conlucrau cu apostolul Pavel. Deci astăzi, noi slujim toți aceluiași Domn și înțelegem prin Cuvântul lui Dumnezeu că Biserica lui Isus Hristos trebuie reșezată. De câte ori am împărtășit aceste texte din Scriptură... Când Biblia vorbește despre slujba lui Ioan Botezătorul, avem tot timpul noțiunea „pregătire”. Isaia 40:3, Maleahi 3:1, Matei 11, Marcu 1, Luca 3 - întotdeauna se folosește cuvântul „pregătire”. Dar în ceea ce privește slujba prorocului care a fost trimis pentru timpul nostru, este folosit cuvântul „reșezare”. Acesta este un lucru foarte important.

Prima predică pe care am auzit-o de pe buzele fratelui Branham a fost din Ioel 2:25: „vă voi restitui toți anii” și accentul a fost pus pe cuvântul „reșezare”. Așa că, noi înțelegem din sfintele Scripturi reșezarea Bisericii nouotestamentare,

ca toate darurile și toate slujbele să-și găsească locul. Și așa cum este scris în Vechiul Testament, în Zaharia 4: „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!*”. Deci, noi trebuie să ne deschidem pentru lucrarea Duhului Sfânt.

Poate vom împărtăși acest lucru mâine, dar pentru mine este atât de important că Domnul nostru, în Noul Testament, a accentuat promisiunile din Vechiul Testament. Ce a spus Dumnezeu prin prorocul Maleahi, a repetat Domnul nostru în Matei 17:11: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile»*”. Acesta este un lucru foarte important, pentru că, dacă n-ar fi fost confirmat în Noul Testament, cineva ar fi putut spune: „e scris doar în Vechiul Testament”. Dar Vechiul și Noul Testament sunt în armonie. La fel se aplică și cu Marcu 9:12 și acolo avem din nou un cuvânt-cheie: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile*”.

Dumnezeu nu l-a trimis pe William Branham să înceapă o nouă religie, nu ca să se facă pelerinaj la locurile lui. Știți voi ce se întâmplă în zilele acestea? S-a găsit locul în care Îngerul Domnului s-a arătat fratelui Branham în 7 mai 1946, unde a stat fratele Branham cu Biblia pe genunchi. Și acum oamenii adună pietricelele din acel loc și le trimit înapoi și încolo. E greu de crezut! Când am fost în Lima în Peru, mi-au dat un ac de cravată cu fotografia fratelui Branham cu stâlpul de foc. Nu vă închipuiți cât de departe au ajuns... Sunt scrise tot felul de versiuni ale vieții fratelui Branham, fiecare frate scrie câte o versiune. Și tot timpul punctul principal e prorocul, prorocul, prorocul.

Dar cu voi și cu mine este altfel. Pe noi ne interesează Isus Hristos, Dumnezeul Atotputernic pentru veșnicie. Despre apostolul Petru noi am citit doar odată, că soacra lui a avut febră; nu știm dacă a avut fii sau fiice, știm doar că soacra lui a avut febră. Mai mult nu scrie. De ce ne-ar trebui mai mult? Noi nu suntem aici ca să ne uităm la lucrurile personale ale cuiva. Ce puține lucruri știm despre ceilalți apostoli... Dar noi cunoaștem Cuvântul pe care ei ni l-au lăsat prin descoperire divină. Aceasta ne interesează pe noi astăzi! Nu lucrurile personale, nu că prorocul a atins cutare lucru sau a făcut cutare lucru, ci slujba pe care i-a dat-o Dumnezeu, care este în legătură cu un mare scop.

Așa cum slujba lui Ioan Botezătorul a fost o parte a planului de mântuire, la fel și slujba fratelui Branham n-a fost o slujbă locală, a fost pentru întregul Trup al lui Hristos, o slujbă care e în legătură cu planul de mântuire, dar nu ca să fie glorificat un om.

Nu știu dacă voi sunteți conștienți de aceste lucruri, dar eu de la început am trecut prin multe din aceste probleme. Imediat după funeraliile fratelui Branham, pe 12 aprilie 1966, cel mai bun prieten al fratelui Branham, Sothman - despre care fratele Branham mi-a spus personal că a plătit 40.000 de dolari în problema cu impozitele - a venit la mine la hotel, a îngenunchat pe piciorul drept și a ridicat

mâna, încercând să mă convingă că William Branham este Isus Hristos. Nici nu vă închipuiți prin ce am trecut încă de la început. Au fost duhuri rele care au pătruns imediat.

Așa cum a spus-o Domnul nostru în Matei 13, mai întâi este semănată sămânța bună, apoi vine vrăjmașul și seamănă sămânța lui. De aceea trebuie să fim siguri că credem așa cum zice Scriptura. Dacă citim Apocalipsa 1 Îl vedem pe Domnul Isus ca Fiul Omului mergând printre cele șapte sfeșnice. Isus Hristos le-a spus ucenicilor în Matei 10:23: „Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului”, și a mai spus: „Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în slavă”. Dacă citești în Apocalipsa 1, acolo Domnul umblă ca Fiu al Omului în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. Noi trebuie să avem înțelegere duhovnicească, ca să înțelegem ce a vrut să spună Domnul. Chiar și pentru a înțelege pentru ce are El patru titluri de Fiu. Dacă citești în Matei 1:1: „...*Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam*”. Apoi mergi în toate celelalte locuri în care este vorba despre Domnul nostru ca „Fiul lui David”, „Fiul Omului”, „Fiul lui Dumnezeu” și niciodată nu le puteți schimba între ele.

Dacă Domnul nostru a spus în Ioan 3:13 „*Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului, care este în cer*”. Niciodată nu ar fi putut fi scris aici „Fiul lui Dumnezeu”. Este cu neputință! În Ioan 6:62 citim: „*Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?*”. Dacă aici ar fi fost scris „Fiul lui Dumnezeu”, înseamnă că El ar fi trebuit să existe dinainte ca „Fiu al lui Dumnezeu” în ceruri, din veșnicie. Fraților, când citiți sfânta Scriptură, așa cum am văzut aici: Fiul lui Avraam, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David, Fiul Omului, fiecare nume și fiecare slujbă are o legătură cu planul de mântuire.

Ca „Fiu al lui Avraam”, El este moștenitor al tuturor lucrurilor și noi suntem moștenitori împreună cu El. Ca „Fiu al lui David”, El este Împărat, și noi vom împărăți cu El ca împărați. Ca „Fiu al Omului” este proroc. Ca „Fiu al lui Dumnezeu” este Mântuitor. Dar fiți atenți ce spune Scriptura. Cred că de 76 de ori este scris despre El că este „Fiul Omului”, în cele patru Evanghelii, dar de la Romani capitolul 1 până la ultimul verset din Iuda nu mai găsești nici măcar o dată „Fiul Omului”, ci de fiecare dată este scris „Fiul lui Dumnezeu”.

Toată Biblia este într-o rânduială divină. Ca „Fiu al lui Dumnezeu” El este Mântuitorul nostru și prin Fiul lui Dumnezeu noi suntem așezați din nou în poziția de fii și fiice ale lui Dumnezeu. Acest lucru este extraordinar de important de știut și să așezăm fiecare lucru la locul care trebuie să fie.

Dar voi, iubiți frați, predicați doar Cuvântul lui Dumnezeu, nu intrați în aceste lucruri. Predicați în simplitate Cuvântul lui Dumnezeu și pregătiți-i pe oameni pentru revenirea lui Isus Hristos. Acest lucru este mult mai important decât să știi unde ar trebui așezate aceste lucruri și de unde aparțin fiecare, pentru că, la

revenirea lui Hristos nu vom fi întrebați: „Cât de mult ai știut tu?” ci „Ești tu gata? Ai auzit tu ultima chemare? Te-ai pregătit tu?”.

În ultimele săptămâni, ceva a devenit pentru mine foarte important. În Matei 25, Domnul nostru este prezentat ca Mire: „Iată vine Mirele” și în versetul 6 este scris: „*ieșiți-I în întâmpinare!*”. Acest cuvânt „*ieșiți*,” a atins inima mea. Am citit apoi în 2 Corinteni 6: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară” și apoi am mers în Apocalipsa 18:4, unde vocea a venit din cer: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară din mijlocul lor, ieșiți afară, ca să intrați”. Mai întâi trebuie să ieșim, apoi intrăm. Noi nu putem întâlni Mirele, decât dacă ieșim afară. Ieșiți afară din toate denumirile!

Îmi pare rău că n-am adus un articol cu mine, îl am la hotel, a fost în ultimul număr din Newsweek, unde o femeie din Statele Unite scrie că nu mai este valabil ceea ce a spus Isus și anume: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”. Ea spune că 34% din cetățenii americani nu sunt de acord cu acest lucru și în continuare ea spune: „Sunt multe căi spre Dumnezeu”. Nici nu vă puteți închipui ceea ce se întâmplă în lume în aceste timpuri. Apoi ea prezintă hinduismul creștinilor, spunând că, creștinii ar putea învăța multe de la hinduism. E incredibil ceea ce se întâmplă pe pământ. Statele Unite ale Americii au fost fondate de către cei care au fugit de persecuții romano-catolice - a fost o țară protestantă. În Constituția lor este scris că niciun catolic nu poate deveni președinte al Statelor Unite, iar acum este un musulman.

Fraților, e târziu, iar pentru unii este prea târziu! Dacă mă gândesc la S.U.A., ce privilegiu extraordinar au avut! După 2000 de ani, o slujbă cum n-a mai fost pe pământ în ultimii 2000 de ani, o slujbă care poate fi comparată doar cu cea a Domnului Isus Hristos. Și toți marii evangheliști pe care îi cunosc personal: Tommy Osborn, Oral Roberts, Tommy Hicks, Cerullo, toți au slujbele lor renumite, dar au trecut pe lângă ziua cercetării lui Dumnezeu. Ei vorbesc frumos despre fratele Branham, spun că a avut un dar special de vindecare și de asemenea, un dar special de descoperire, dar ei n-au beneficiat în niciun fel de slujba pe care a dat-o Dumnezeu și de scopul pe care L-a avut Dumnezeu cu această slujbă. Dragi frați, vreau să vă spun acest lucru: voi sunteți un popor privilegiat al lui Dumnezeu. Milioane de predicatori trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu. De ce ai primit tu descoperire divină? De ce iubești tu Cuvântul lui Dumnezeu? Pentru că ai fost rânduit și ales înainte de întemeierea lumii.

Revenind la cuvântul acesta: „venirea” sau „arătarea” Domnului Isus Hristos. Vreau să vă citesc din Coloseni 3:4: „*Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă*”. Când El Se va arăta, ne vom arăta și noi cu El în slavă. Eu știu că odată fratele Branham a spus: „Domnul ni s-a arătat într-un mod minunat de-a lungul anilor trecuți”. Acestea sunt arătări în decursul vremii, dar nu este „arătarea” sau „venirea” Domnului. Așa cum Domnul a apărut în stâlpul de foc sau în norul supranatural - aceasta este o arătare,

dar nu este venirea trupească a lui Isus Hristos. Și frații interpretează greșit acest lucru și ei spun că prorocul a zis că: „Domnul ni s-a arătat”. Dar acestea sunt binecuvântări pentru poporul lui Dumnezeu.

Însă, când Biblia vorbește de arătarea directă, trupească a Domnului, aceasta este revenirea lui Isus Hristos. Fraților, trebuie să fim foarte corecți cu acest lucru și să nu lăsăm să pătrundă niciun fel de gând în mintea sau în inima noastră, decât dacă acel gând se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sper că voi înțelegeți acest lucru. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac. Și dacă citim în 1 Timotei 6:14, unde se vorbește din nou de arătarea Domnului: „*să păzești porunca, fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos*” - „*până la **arătarea Domnului nostru Isus Hristos***”. Noi trebuie să înțelegem chiar și ceea ce a spus fratele Branham. E foarte important. Nu doar să spunem „prorocul a zis”, „prorocul a zis”, ci luați ceea ce a spus prorocul și duceți cuvintele lui în Scriptură, așezați-le în cadrul planului de mântuire. Și atunci nu va mai fi nicio contradicție.

Dacă citim în 2 Timotei 4 - voi știți, pentru mine acest text este deosebit de important, pentru că Domnul mi-a poruncit direct să citesc acest text. Să citim 2 Timotei 4:1: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa*” - „*pentru **arătarea și Împărăția Sa***”. Apoi trebuie să citești versetul 8 ca să înțelegi versetul 1. V. 8: „*De acum, mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în «ziua aceea», Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit **venirea Lui***”, ...care iubesc *arătarea Lui*. Nu să se ia doar un singur text, ci mergând din capitol în capitol, din verset în verset, să avem astfel cuvintele care se ocupă cu același subiect.

Eu o voi spune până la ultima predică pe care o voi predica, că Dumnezeu e doar în Cuvântul Lui și Satana este în orice răstălmăcire. Dacă vă uitați în istoria Bisericii veți vedea că fiecare răstălmăcire s-a bazat pe o neînțelegere a unui text din Scriptură. Satana nu ia nimic din aer, el ia Cuvântul, așa cum a făcut în Grădina Eden și pe urmă adaugă, schimbă puțin. Dar sfânta Scriptură spune: „nicio minciună nu vine din Adevăr”. Minciuna este minciună și Adevărul este Adevăr. Există un Duh al Adevărului care este Duhul Sfânt și există un duh de rătăcire care este un duh de minciună.

Noi trebuie să fim sub influența Duhului Sfânt ca să înțelegem învățăturile prin descoperire divină. Vineri seara, am fost sunat din Statele Unite și fratele părea că nu mai termină, tot vorbea și întreba. Și mi-a spus: „Frate Frank, în scrisoarea circulară din 1988 ai scris despre cele 70 de săptămâni ale lui Daniel”. Apoi a vorbit despre un număr de lucruri, dar problema lui principală era faptul că eu nu accept nicio învățătură despre cele șapte tunete. Și de fapt el spunea: „Frate Frank, cum îndrăznești să spui că cele șapte tunete nu sunt descoperite? În august 1964, fratele Branham a fost întrebat despre cele șapte tunete și răspunsul lui a

fost: «Da, cele șapte tunete sunt descoperite în cele șapte peceti». Atunci, cum îndrăznești tu, frate Frank, să spui că nu sunt descoperite?”. În inima lui era lucrul ăsta și nu putea să-i dea drumul. La început a trebuit să-i spun: „Frate drag, trebuie să citești toate celelalte afirmații, ca să înțelegi ce a vrut să spună fratele Branham cu acea afirmație”. Eu cred că voi înțelegeți când menționez aceste lucruri. Eu știu că în ziua judecării va trebui să dau socoteală de ceea ce spun, de aceea eu trebuie să mă întorc la Cuvântul lui Dumnezeu.

Și în încheiere am spus: „Iubit frate, de ce nu respecti Cuvântul lui Dumnezeu și să citești din nou Apocalipsa capitolul 10, rugându-te?”. Pentru că numai atunci când Domnul va coborî ca Înger al Legământului... Și i-am spus: „În Geneza 9, când Dumnezeu a făcut legământul, curcubeul a fost așezat în nori. Dacă citești în Vechiul Testament, în special la prorocul Ezechiel în capitolul 1:28, prorocul L-a văzut pe Domnul pe tron și a văzut curcubeul deasupra Lui. Și dacă citești în Apocalipsa 4, Ioan l-a văzut pe Domnul pe tron și curcubeul era deasupra Lui. Apoi citește în Apocalipsa 10, când El coboară ca Înger al Legământului, nu ca Fiu al Omului, nu Fiu al lui Dumnezeu, nu ca Fiu al lui David, nu ca Fiu al lui Avraam, ci ca Înger al Legământului. Și dacă citești în Fapte 7, Fapte 13, ni se spune că Moise era mijlocitor între îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și popor. Înger înseamnă un trimis care are un mesaj. Dacă citești în Exod 3, sunt menționate toate cele trei denumiri. Îngerul Domnului i S-a arătat lui Moise, apoi Domnul a văzut că se apropie și Dumnezeu i-a vorbit. Toate cele trei lucruri sunt menționate. Îngerul Domnului i-a apărut în rugul de foc. Și dacă citești în Maleahi 3, sunt două lucruri în aceeași făgăduință - „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*” - aceasta este prima parte, dar mai este și partea a doua: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți*”. Prima parte s-a împlinit, partea a doua se va împlini, pentru că se potrivește 100% în Cuvântul lui Dumnezeu.

În Apocalipsa 10 citim că îngerul și-a ridicat mâna și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, dar dacă citești în Daniel 12 versetele 6 și 7, când îngerul jură pe Cel ce trăiește veșnic, din acel moment, va mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme. Deci trebuie să duci Apocalipsa 10 la Daniel 12 și atunci știi cu exactitate: din momentul în care se face acest jurământ, până la începutul Împărăției de o mie de ani, vor mai fi doar trei ani și jumătate. Acesta este 100% în planul lui Dumnezeu, pentru că în prima parte a celei de-a 70-a săptămâni, cei doi proroci vor avea slujba lor timp de trei ani și jumătate.

Dacă citești Apocalipsa 11: „*măsoară Templul lui Dumnezeu*”, „*Dar curtea de afară a Templului lasă-o la o parte nemăsurată; căci a fost dată neamurilor, ... patruzeci și două de luni*” și apoi citești din nou în cartea prorocului Daniel, unde spune că sfinții vor fi dați în mâna antihristului timp de trei ani și jumătate. Și

citești în Apocalipsa 13, unde spune că sfinții vor fi dați în mâna antihristului timp de trei ani și jumătate.

Totul este într-o rânduială divină, dar dați-mi voie să vă spun dragi frați: dacă citești în cărțile prorocilor din Vechiul Testament, ei au spus tot ce au avut de spus, dar ei nu le-au așezat, nu le-au localizat, ca să spun așa. Eu nu judec, Dumnezeu este Judecătorul meu. Dar chiar și fratele Branham, când a vorbit despre răpire, a citit Psalmul 27 și apoi a vorbit două ore despre răpire, după ce a citit Psalmul 27. Dacă eu vorbesc despre răpire, trebuie să merg mai întâi la 1 Corinteni 15, trebuie să mă duc la 1 Tesaloniceni 4, trebuie să mă duc la toate textele. El era un proroc, eu nu sunt un proroc. El putea să le menționeze, eu trebuie să le arăt din Biblie, eu trebuie să le arăt din Cuvântul lui Dumnezeu și vreau să înțelegeți aceasta!

Sper că voi ați înțeles ce am spus de Apocalipsa 10... doar atunci când Domnul vine pe pământ ca Înger al Legământului. Eu cunosc afirmațiile fratelui Branham. El a făcut unele afirmații: „al șaptelea înger este pe pământ când Apocalipsa 10 se împlinește”. Cunosc afirmațiile și nu judec, dar eu trebuie să duc afirmațiile acestea în Biblie și nu numai într-un loc, ci în toate celelalte locuri. Chiar și atunci când face afirmația: „că atunci când vine ca înger al legământului, El va răzni ca un Leu”. Eu am mers prin acele texte din Vechiul Testament, care vorbesc despre acest mare eveniment și este minunat să-ți fie arătat și s-o vezi din Cuvântul lui Dumnezeu. Când va răzni El ca un Leu, ca Leul din seminția lui Iuda? Trebuie să mergi în Geneza 49, unde a fost pronunțată binecuvântarea peste seminția lui Iuda și apoi să mergi la toate celelalte texte ca să înțelegi de ce este scris că va răzni ca un Leu. Pentru că în Apocalipsa 5, **Leul** a biruit și Mielul a luat cartea, dar **Leul a biruit**. Trebuie să te întorci mereu la Cuvântul lui Dumnezeu și astfel înțelegem din sfintele Scripturi, unde și în ce loc să așezăm aceste lucruri.

Dați-mi voie să vă citesc și vreau ca toate Bibliile și toate inimile să fie deschise, totul să fie deschis! Ieremia 25:30. Eu citesc aceste texte doar ca voi să fiți echipați cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu cu argumentele voastre. Nu, noi n-avem nevoie de argumente, noi avem nevoie de sabia Cuvântului lui Dumnezeu.

Dar ca să vedeți unde răcnește El ca un Leu - Ieremia 25:30. Și lucrurile acestea le spunem cu un scop: ca atunci când cineva vă spune că cele șapte tunete și-au făcut auzite glasurile – tu, cu o asigurare divină să poți spune: „Frate, când se va întâmpla, va fi o realitate!” Ieremia 25:30: „*Și tu, să le prorocești toate aceste lucruri, și să le spui: Domnul va răzni de sus, din Locașul Lui cel sfânt va face să-I răsunе glasul, va răzni împotriva locului locuinței Lui, va striga, ca cei ce calcă în teasc, împotriva tuturor locuitorilor pământului*”. Citim în Osea 11:10. Rețineți cuvântul-cheie, a răzni: „*Ei vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va răzni; căci El Însuși va răzni și copiii vor alerга tremurând de la apus*”. Ioel 3:15-16: „*Soarele și luna se întunecă și stelele își pierd strălucirea. Domnul răcnește din*

Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său, și ocrotirea copiilor lui Israel". Da. Încă un text, Amos 1:2: „*El a zis: «Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim. Pășunile păstorilor jelesc și vârful Carmelului este uscat»*". Ne întoarcem la Ioel 3, vă rog, ca să înțelegeți când vom citi apoi din Apocalipsa. Revenim deci la Ioel 3:15-16. Conform Cuvântului lui Dumnezeu acest text se împlinește când se împlinește pecetea a șasea.

Apocalipsa 6 de la v. 12: „*Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele*". Doar atunci când începe a șasea pecete, când soarele se va întuneca și luna se va face ca sângele, când începe ziua Domnului și Domnul va răzni ca un Leu, atunci va avea loc acest lucru - în timpul peceții a șasea. Fratele Branham a spus că cele șapte trâmbițe vor suna sub pecetea a șasea. Așa înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu unde să așezăm fiecare lucru. Poate nu este slujba voastră, dar eu trebuie să fiu foarte direct și foarte corect cu aceste învățături, ca să vă ajut să rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu.

Când citim în Vechiul Testament, în Ioel 2 de la versetul 31: „*soarele se va preface în întuneric și luna în sânge, înainte de a veni ziua Domnului*". Și apoi citim în Fapte 2:20: țineți minte acest lucru predicat de apostolul Petru în prima predică, el a repetat toate cele patru versete din cartea prorocului Ioel, în Fapte 2. Apoi ajungem la versetul 20: „*soarele se va preface în întuneric și luna în sânge*". Dar citim în Fapte 2 și veți vedea că ceva s-a întâmplat și apostolul Petru schimbă cuvântul „*înfricoșată*” în „*strălucită*”. O citim în Fapte 2:20-21: „*soarele se va preface în întuneric și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită. Atunci, oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit*". În Vechiul Testament, în Maleahi, este „*ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”, dar aici [în Fapte 2:20] avem „*ziua aceea mare și strălucită*”. Care este diferența? Pentru noi „*ziua Domnului*” este minunată, pentru că este ziua lui Isus Hristos, dar pentru necredincioși, pentru lumea necredincioasă va fi ceva teribil, groaznic. În Filipeni, apostolul Pavel vorbește despre „*ziua lui Isus Hristos*”, arătând ziua minunată a lui Hristos, Domnul nostru.

Eu vreau să știți, încă odată, dragi frați. Nu ajunge doar să repeți ceea ce a spus cineva, ci să duci totul în Cuvântul lui Dumnezeu. Filipeni 1:6: „*Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos*”. V.10: „*ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos*”. Filipeni 2:16: „*ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar*”. Este absolut necesar să mergem din text în text în Scriptură. Nu este nicio contradicție în Cuvântul lui Dumnezeu, dar numai prin descoperire divină avem acces la aceste lucruri.

Dragi frați, eu nu sunt o persoană deosebită, sunt doar un om ca și voi, dar când vine vorba despre slujbă, eu trebuie s-o iau foarte serios, niciun compromis nu e posibil. Trebuie să fie Cuvântul lui Dumnezeu, de la început până la sfârșit.

Și v-am spus aceasta înainte: când am fost întrebat prima dată despre cele șapte tunete, nu am avut niciun răspuns. Eram în orașul Marsilia din Franța, nu voi uita niciodată acea seară. Erau câțiva frați din Armenia și după adunare au venit la mine și mi-au zis: „Frate Frank, cunoști descoperirea despre cele șapte tunete?”. N-am putut să spun decât: „Nu, nu o cunosc”. Am zis „Noapte bună!” și m-am dus în camera mea. Dar, prieteni, ceva s-a întâmplat. Încă port același ceas de atunci. Era în decembrie 1970... Și când această experiență supranaturală s-a încheiat, m-am uitat la ceas, era 5 fără cinci minute dimineața. Iată ce s-a întâmplat: în dimineața acelei zile, Domnul m-a trezit cu o voce puternică: „Slujitorul Meu, ridică-te și citește 2 Timotei, capitolul 4!” Am așteptat puțin, dar a doua oară a vorbit: „Ridică-te și citește 2 Timotei 4!” Așa că m-am sculat, am citit de la versetul 1 la versetul 5 și când am ajuns la versetul 5, am început din nou cu versetul 1: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa”*. Am simțit urgența acestui mesaj și când am citit versetul 2: *„propovăduiește Cuvântul, căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă”*. Voi știți ce este scris în 2 Timotei 4. Când am citit din nou versetul 1 și 2: *„propovăduiește Cuvântul la timp și ne la timp”, „propovăduiește Cuvântul”*. Mi-am pus Biblia jos și mâinile mele s-au ridicat în aer și am spus: „Scumpe Domn, așa cum mi-ai poruncit să citesc aceste texte, ceea ce au vorbit cele șapte tunete în Apocalipsa 10, nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar Tu mi-ai poruncit mie și fiecăruia să predicăm numai Cuvântul”. Și apoi a ieșit de pe buzele mele: „Deoarece ceea ce au spus cele șapte tunete nu e scris ca și Cuvânt al lui Dumnezeu, de aceea nu pot și nu vor fi predicate!” Și apoi am citit Apocalipsa 1:3: *„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea!”* Apoi am citit în Apocalipsa 22: *„Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta”*. Nimeni nu poate adăuga la cartea prorociei acestei Cărți. Aceasta este o siguranță care vine de la Domnul, nu de la mine.

Dacă 70 de îngerii ar veni din cer și ar spune: „Frate Frank, noi avem descoperirea celor șapte tunete”, eu ar trebui să le spun: „Întoarceți-vă, vă rog, de unde ați venit!”. Cuvântul lui Dumnezeu e sigur și noi nu ne jucăm cu Cuvântul lui Dumnezeu. Am să vă spun de ce fratele Branham a menționat frecvent cele șapte tunete. Am fost cu el în decembrie 1962, și m-a rugat să predic în locul lui într-o convenție la Los Angeles, pentru că în ianuarie 1963 urma să se mute în Tucson, el nu putea să meargă la adunarea unde era invitat să vorbească. Mi-a spus despre apariția norului supranatural despre care i se spusese. Și a spus: „Din cauza acestei

viziuni care mi-a fost arătată eu trebuie să mă mut de la Jeffersonville la Tucson”. Deci, eram cu el. Și îmi place să ascult mărturia lui. Când era la 40 de mile, aproximativ 64 km nord-vest de Tucson, s-au auzit șapte detunături puternice. Și fratele Branham spune de câteva ori: „Pământul s-a zguduit, vârfurile pomilor au fost tăiate și stâncile au căzut pe coastă până la vale” și el a bătut de șapte ori în amvon. Și a spus: „Cele șapte tunete au fost așa de puternice!”. Datorită acelei experiențe pe care el deseori a numit-o „cele șapte tunete”, frații au înțeles greșit ceea ce a spus el. Dar Dumnezeu mi-a dat marele privilegiu să-l cunosc pe fratele Branham, să cunosc chiar gândurile lui, expresiile lui... eu am urmărit slujba lui din anul 1958, cunosc toate predicile lui și le știu astăzi prin harul lui Dumnezeu. Nu e nicio problemă în mesajul acestui ceas. Atât timp cât fiecare predică a fost lăsată așa cum a fost predicată, n-a fost nicio problemă. Dar când anumiți frați au luat o afirmație de aici, de acolo și de dincolo și au scos aceste afirmații din context, nimeni nu mai vrea să știe ce a spus fratele Branham înainte și după aceea. Este un lucru criminal să faci așa ceva; pentru că ei au făcut-o, au adus toate aceste învățături greșite și fiecare frate caută afirmațiile care se potrivesc în programul lui. Niciunul din ei nu deschide Scripturile și aceasta-i marea problemă.

Eu vreau ca voi să deschideți Scripturile, vreau să citiți predicile fratelui Branham! El a fost prorocul făgăduit pentru timpul nostru, el a avut o slujbă specială, Dumnezeu l-a binecuvântat ca pe nimeni altcineva. Nici apostolul Petru, nici Pavel n-au avut o asemenea slujbă. Aceeași slujbă pe care a avut-o Domnul nostru s-a repetat în timpul nostru. Eu sunt un martor ocular, am auzit cu urechile mele, am fost în adunările lui, în Germania, în Statele Unite, am văzut darul în lucru. Am fost acolo când fratele Branham a spus unei surori, care era în rândul de rugăciune pe platformă... 16 mii de oameni stăteau acolo și urmăreau ce se va întâmpla. Înainte ca fratele Branham să se roage pentru toți, el se ruga pentru 15-20 de persoane pe platformă pentru ca toți ceilalți să fie inspirați și să primească credință. Și pentru fiecare persoană care urma să se roage, Dumnezeu îi arăta o viziune. El a spus surorii: „Tu vii din Hamburg, văd că ești asistentă medicală, lucrezi într-un spital”, i-a spus toate detaliile vieții ei. Era un frate în rândul de rugăciune: „Tu nu ești din acest oraș, tu vii din Berlin”. Un caz special a fost când o familie a venit cu un copil orb din naștere, o fată de aproape unsprezece ani; mama și tatăl erau acolo și traducătorul a zis: „aceasta este o fată născută oarbă”. Fratele Branham a avut o viziune și a spus: „Tu nu ești din această țară, tu vii din Elveția, fiica ta s-a născut oarbă”, spunându-i toate lucrurile așa cum a făcut Domnul nostru.

Citiți Ioan 5:19-20: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai*”. Deci, aceasta a fost o slujbă extraordinară și fratele Branham a fost folosit ca un vas special al Dumnezeului Atotputernic. De multe ori a spus-o: „Aceeași slujbă pe care a avut-o

Domnul nostru Isus Hristos în slujba lui profetică ca Fiu al Omului, se repetă acum”. De asemenea a făcut afirmația: „În zilele lui Hristos semnul a fost dat evreilor și samaritenilor, dar nu neamurilor”. Pentru că Domnul a zis în Matei 10: „Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor; ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel”. Apoi, fratele Branham a continuat și a spus: „Dar acum același semn se repetă pentru Biserica dintre neamuri”.

În Ioan 1, Domnul nostru i-a spus lui Natanael: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip”, „Te-am văzut când erai sub smochin”. Când Andrei l-a adus pe fratele său, Domnul nostru a spus: „Tu ești Simon, fiul lui Iona”. Dacă mergem în capitolul 4, Domnul nostru a zis femeii: „cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat”. Domnul nostru putea să spună: „Duceți-vă în cetate la cutare om care duce o găleată cu apă și spuneți-i că voi face Paștele cu ucenicii Mei în casa lui”. Menționez aceste lucruri, ca voi să știți că aceeași slujbă s-a repetat în timpul nostru. Nu a mai fost o asemenea slujbă pe fața pământului din vremea Domnului Isus Hristos.

Ceea ce trebuie să accentuez este următorul lucru, cum deja am menționat: frații au luat din predici anumite afirmații și le-au scos din context. Vă dau un exemplu. Sunt frați care cred că fratele Branham se va întoarce; ei numesc aceasta „slujba de întoarcere”, pentru că fratele Branham a văzut într-o vedenie o slujbă într-un cort și el a spus-o ca „Așa vorbește Domnul”. Până la sfârșitul vieții lui, el a așteptat să vadă această slujbă în cort. Dar noi trebuie să înțelegem că, poate, slujba lui deja fusese făcută, deja fusese terminată. Pentru că, atunci când îl auzi pe fratele Branham vorbind, el spune de „prima”, „a doua” și „a treia fază”. Și atunci ai impresia că slujba lui s-a terminat. Deci nu poți să mergi doar la o afirmație, trebuie să mergi și la afirmația următoare și la afirmația următoare, ca să înțelegi toate lucrurile conform planului de mântuire. Aici este afirmația pe care trebuie s-o fac: dacă nu este o făgăduință în Scriptură, nu este nicio împlinire. Mai întâi trebuie să fie o făgăduință. Dacă nu e nicio făgăduință, nu e nicio împlinire. Trebuie să avem o înțelegere dumnezeiască și să așezăm toate lucrurile în Cuvântul lui Dumnezeu ca să fim feriți de confuzie.

Dacă ați ști cu ce lucruri trebuie să mă lupt în toată lumea... Foarte mulți zic că „fratele Frank nu crede mesajul”. Eu nu cred că există un om care trăiește pe pământ astăzi, care să-l respecte pe fratele Branham mai mult ca mine. Nu doar pentru faptul că l-am cunoscut personal. Eu încă mai am 21 de scrisori din corespondență. Am fost în casa lui în Statele Unite, am mâncat cu el la aceeași masă, am fost cu el în aceeași mașină. Am vorbit cu el la telefon din Krefeld în America, eu l-am iubit pe acest om al lui Dumnezeu. Nu a mai fost nimeni care să aibă o asemenea slujbă. Dar ceea ce mă rănește este următorul lucru: așa de mulți

frați iau diferite afirmații pe care le-a făcut fratele Branham și scot tot felul de învățături.

Când fratele Branham a predicat în Phoenix, el a făcut afirmația și a spus: „mă voi întoarce”. Frații au luat doar această afirmație și au spus: prorocul a zis „mă voi întoarce”. Ce poți să faci cu asta? Nu poți s-o înțelegi, dar ei o fac, pentru că ei sunt confuzi în mintea lor. Este confuzie în mesaj, pentru că ei nu se întorc la Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă nu te întorci la Cuvântul lui Dumnezeu și nu așezi această slujbă dată de Dumnezeu în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci ceva este greșit cu tine și vei crede orice fel de tâlcuire. Frații spun că sunt 27 de tâlcuiri în cadrul tunetelor. Și cum am citit în această afirmație de pe e-mail - cum poți să crezi că frații pot face așa ceva, să spună ca a doua venire a trecut deja? Atât timp cât noi suntem aici, Domnul n-a venit, pentru că atunci când El vine, noi plecăm! Și să spui că: „noi suntem transformați, învierea a avut loc” - e ceva greșit aici. Totuși, toți se referă la fratele Branham, toți vorbesc despre mesajul acestui ceas. Mesajul acestui ceas este în această Carte (fratele Frank arată Biblia). Și fratele William Branham a fost trimis să ne întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu, nu ca să venim cu învățături noi, ci să ne așeze în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu.

Așa cum am citit din 1 Timotei 3:15, noi să știm cum să ne purtăm în Biserica lui Dumnezeu. Trebuie să știți că a venit timpul să predicați Cuvântul, pentru că acum este timpul când oamenii nu mai suferă învățătura sănătoasă. Și înșelăciunea care este acum, nu este în denotații - ele toate sunt de domeniul trecutului, înșelăciunea are loc în cadrul mesajului. Pentru că Biblia spune: „*se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricăcioase*”, nu de afară, ci dinăuntru. Și aici e marea problemă. Toate erorile din cadrul mesajului nu vin de afară, ele vin dinăuntru, de la acei frați care l-au cunoscut pe fratele Branham, dar care – trebuie s-o spun - ei nu-L cunosc pe Domnul, nu au o chemare la slujbă!

Așadar, înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu că voi, ca frați, aveți o răspundere ca să predicați numai ceea ce puteți predica din Cuvântul lui Dumnezeu. Celelalte lucruri lăsați-le în seama lui Dumnezeu, n-aveți nevoie să explicați nimic, doar predicați Cuvântul lui Dumnezeu. Predicați întregul plan al lui Dumnezeu și Dumnezeu vă va binecuvânta pe voi și slujba voastră.

Câți au înțeles ceea ce am spus astă seară? Dumnezeu să vă binecuvânteze! Să ne ridicăm și să ne rugăm.

Câți de aici s-au hotărât să rămână în cadrul Cuvântului, oricât i-ar costa și să nu primească nicio răstălmăcire, ci să-L sluiți pe Dumnezeu în fiecare zi a vieții noastre? Amin! Ne vom ruga împreună, ca Duhul Sfânt, adevărata ungere a Duhului Sfânt, să rămână peste fiecare, cuvintele lui Dumnezeu să fie adevăr în gurile voastre, așa cum este scris în 1 Împărați 17: „*Cunosc acum că ... cuvântul*

Domnului în gura ta este adevăr”. Câți de aici doresc să slujească pe Domnul în așa fel ca, atunci când Domnul va veni și ne va primi în slavă să spună: „*Bine, rob bun ...*”?

Fraților eu vă iubesc, de aceea împărtășesc inima mea cu voi! Împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu cu voi, vă arăt problemele din cadrul mesajului cu un scop: ca toți să fiți uniți sub Isus Hristos. Isus Hristos este Cuvântul, este descoperirea lui Dumnezeu și El Se va întoarce, El Se va întoarce în timpul nostru. Este sfârșitul timpului de sfârșit!

Slujiți Domnului, oriunde vă găsiți și fie ca pacea lui Dumnezeu să fie peste voi! Fie ca să vă fie dată înțelegere și înțelepciune divină! Fraților, fiți dedicați slujirii Dumnezeului Atotputernic! Voi sunteți aici cu un scop, cu un scop divin, în aceste ultime momente ale timpului de har!

Dumnezeu v-a ales ca să împărtășiți Cuvântul Lui, să împărtășiți tainele Lui, să împărtășiți planul de mântuire! Fie ca binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste fiecare! Primiți-o! Primiți-o în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru! Și fiecare să zică „Amin”! Amin, Amin! Dumnezeu să vă binecuvânteze!